NORAKSTS

Lieta Nr.A42488408
A42-01205 – 10/15

S P R I E D U M S
L a t v i j a s t a u t a s v ā r d ā

Rīgā 2010.gada 17.martā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Reitupe,

piedaloties pieteicējam *R.A.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes pārstāvei *J.A.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *R.A.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu par Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes (pēc nosaukuma maiņas - Rīgas reģiona pārvaldes) Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2008.gada 1.februāra lēmuma Nr.291 atcelšanu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

[1] Ar 2008.gada 1.februāra Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes (turpmāk arī – Rīgas GPP vai atbildētāja) Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka lēmumu Nr.291 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PB465015" (turpmāk arī - Lēmums) atstāts negrozīts 2007.gada 28.novembra Rīgas GPP Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk arī – KPP) Patruļpolicijas vienības inspektora lēmums Nr.050/PB465015 (turpmāk arī – Sākotnējais lēmums), ar kuru *R.A.* saukts pie administratīvās atbildības, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī - LAPK) 149.^{8}panta sesto daļu, piemērojot naudas sodu Ls 30 (trīsdesmit) apmērā par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – arī CSN) 114.punkta prasību neievērošanu.

Atbildētāja pamatoja Lēmumu ar šādiem argumentiem.

[1.1] 2007.gada 28.novembrī Rīgā plkst.18.06 *R.A.* vadīja transportlīdzekli Volvo S40, valsts reģistrācijas numura zīme */reģistrācijas numurs/* (turpmāk arī – Volvo S40), pa Dzelzavas ielu no Lielvārdes ielas puses Ulbrokas ielas virzienā ar ātrumu 80 kilometri stundā (aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu - 75 kilometri stundā), 518.ceļa zīmes „Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā pie maksimāli atļautā ātruma 50 kilometri stundā, tādējādi pārkāpjot CSN 114.punkta prasības. Ātrums fiksēts ar ātruma mērierīci - radaru „Stalker" Nr.29198.

Par minēto pārkāpumu Rīgas GPP KPP Patruļpolicijas vienības 2.bataljona inspektors sastādīja *R.A.* administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.050/PB465015 (turpmāk arī – protokols) saskaņā ar LAPK 149.^{8}panta sesto daļu,

piemērojot naudas sodu Ls 30 apmērā. *R.A.* ar Protokolu iepazinies, parakstīja to, norādot, ka ātrumam nepiekrīt.

[1.2] *R.A.* apstrīdēšanas iesnieguma izskatīšanas gaitā pieprasīti un izvērtēti Rīgas GPP KPP Patruļpolicijas vienības 2.bataljona inspektoru *V.Ļ.* un *R.D.* dienesta ziņojumi.

[1.3] Ātruma mērījums veikts ar ātruma mērierīci - radaru ,,Stalker" Nr.29198. Izmantotais radars ir sertificēts normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, ko apliecina 2007.gada 22.augustā izdotais verificēšanas sertifikāts Nr.E0812V07 par radara ,,Stalker" Nr.29198 atzīšanu par derīgu autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei līdz 2008.gada 21 .augustam. Radars ,,Stalker" uzrāda transportlīdzekļa braukšanas ātrumu, bet transportlīdzekli vizuāli identificē policijas darbinieks. Radars ,,Stalker" nav aprīkots ar laika kontroles funkciju.

[1.4] Fiksējot pārkāpumu un sastādot Protokolu, policijas darbinieki rīkojās savas kompetences robežās un saskaņā ar likuma ,,Par policiju" 2., 10. un 12.pantiem. Policijas darbinieku rīcībā policijas darbinieku darbu reglamentējošo normatīvo aktu pārkāpumi nav konstatēti. Apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti un iespējas fiksēt pārkāpumu, konstatēti netika. Tāpat nav konstatēts, ka policijas darbinieki tieši vai netieši ieinteresēti sastādīt pieteicējam protokolu personīgu motīvu dēļ. Līdz ar to atbildētāja dod priekšroku policijas darbinieku izklāstītajiem lietas apstākļiem.

[1.5] Ar administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.050/PB465015, *R.A.* apstrīdēšanas iesniegumu un policijas darbinieku ziņojumiem ir pilnībā pierādīta *R.A.* vaina CSN 114.punkta prasību pārkāpumā.

[2] 2008.gada 21.februārī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *R.A.* (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums par Lēmuma atcelšanu.

Ar Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 26.februāra lēmumu pieteikums pieņemts un ir ierosināta administratīvā lieta Nr.A42488408.

[2.1] Lēmums nebalstās nedz uz likumu, nedz uz objektīvi pierādītiem faktiem, bet gan tikai uz subjektīviem apsvērumiem, ignorējot tiesisko principu, ka administratīvās tiesībās vainas pierādīšanas pienākums gulstas uz valsti, nevis uz indivīdu. Atbildētāja kā vienīgo pierādījumu izvirza Protokolu un inspektoru subjektīvo vizuālo uztveri, kam ar racionāliem pierādījumiem, kas viennozīmīgi pierādītu pieteicēja vainu, nav nekāda sakara.

[2.2] Lēmums ir balstīts tikai uz cilvēciskiem faktoriem, vērtējot divas pretējas subjektīvas liecības, kur iemesls, kādēļ inspektora liecībai tika dota priekšroka, ir nepierādītā prakse par to, ka citi subjekti mēdz izvairīties no soda, apstrīdot piespriestos sodus. Pastāv neskaitāmas varbūtības, kādēļ inspektors varēja kļūdīties, savukārt varbūtības un citu subjektu nepierādītas attieksmes statistika nevar būt par pamatu indivīda sodīšanai.

[2.3] Pieteicēja vadītais transporta līdzeklis nevarēja braukt kā pirmais pret ātruma mērierīci (kas arī nav pierādīts), jo pretējā gadījumā pieteicējs būtu redzējis, ka tiek apturēts.

[3] Atbildētāja – Rīgas GPP Kārtības policijas pārvalde Administratīvajā rajona tiesā iesniegtajā paskaidrojumā pieteikumu neatzīst un uzskata to par noraidāmu, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem argumentiem.

[4] Tiesas sēdē pieteicējs uzturēja iesniegto pieteikumu pamatojoties uz tajā norādītajiem argumentiem.

[5] Atbildētājas pilnvarotā pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina uz Lēmumā un paskaidrojumā tiesai norādītiem motīviem.

M o t ī v u d a ļ a

[6] Vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietas materiālus, pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, uzklausījusi tiesas sēdē procesa dalībnieku paskaidrojumus, tiesa atzīst, ka pieteikums nav pamatots un tādēļ noraidāms.

[7] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī - LAPK) 9.panta pirmā daļa noteic, ka *par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība*.

No iepriekš minētajām tiesību normām izriet, ka administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā. Proti, jākonstatē LAPK paredzēto objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums - administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse *(sal. Augstākās tiesas Senāta 2006.gada 22.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-571/2006 8.punkts)*.

[8] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu *pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā*.

Saskaņā ar šā panta otro daļu, panta pirmajā daļā minētos faktus cita starpā *konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar liecinieku liecībām un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (foto, video) (..))*.

Tātad par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot protokols, personas paskaidrojumi, liecinieku liecības, sastādītie ziņojumi, citi dokumenti, kā arī braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces mērījumi.

[9] Lietā konstatēti turpmāk norādītie faktiskie apstākļi.

[9.1] 2007.gada 28.novembra administratīvā pārkāpuma protokolā un lēmumā Nr.050/PB465015 *(lietas 20.lapa)* konstatēts, ka *R.A.* 2007.gada 28.novembrī Rīgā plkst.18.06 vadīja transportlīdzekli Volvo S40 (valsts reģistrācijas numura zīme */reģistrācijas numurs/*) pa Dzelzavas ielu no Lielvārdes ielas puses Ulbrokas ielas virzienā ar ātrumu 80 kilometri stundā (aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu - 75 kilometri stundā), 518.ceļa zīmes „Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā pie maksimāli atļautā ātruma 50 kilometri stundā, tādējādi pārkāpjot CSN 114.punkta prasības. Ātrums fiksēts ar ātruma mērierīci „Stalker" Nr.29198.

Pamatojoties uz LAPK 149.^{8}panta sesto daļu, *R.A.* piemērots naudas sods Ls 30 apmērā par CSN 114.punkta prasību neievērošanu.

Paskaidrojumos pie protokola pieteicējs norāda, ka ātruma mērījumam nepiekrīt *(lietas 20.lapa)*.

Pieteicējam tiesības un pienākumi ir izskaidroti, ko apliecina pieteicēja paraksts protokolā *(lietas 20.lapa)*.

[9.2] 2007.gada 19.decembrī *R.A.* apstrīdēja Sākotnējo lēmumu *(lietas 5.lapa)*.

[9.3] 2008.gada 28.janvāra inspektora *V.Ļ.* dienesta ziņojumā *(lietas 23.lapa)* norādīts, ka 2007.gada 28.novembrī pildījuši dienesta pienākumus kopā ar jaunāko inspektoru *R.D.* Dzelzavas ielā ceļa posmā starp Lielvārdes ielu un Ulbrokas ielu, veicot braukšanas ātruma režīma kontroli. Plkst.18.06 pamanīts transportlīdzeklis Volvo S40 (valsts reģistrācijas numura zīme */reģistrācijas numurs/*), kurš brauca pa Dzelzavas ielu no Lielvārdes ielas puses Ulbrokas ielas virzienā ar ātrumu 80 kilometri stundā, 518.ceļa zīmes („Apdzīvotas vietas sākums") darbības zonā, pie maksimāli atļautā ātruma 50 kilometri stundā. Minētais transportlīdzeklis brauca pa otro braukšanas joslu, acīmredzami pārsniedzot atļauto braukšanas ātrumu un apsteidzot pa pirmo braukšanas joslu braucošos transportlīdzekļus. Ātrums fiksēts ar radaru „Stalker" Nr.29198, brīdī, kad minētais transportlīdzeklis brauca kā pirmais attiecībā pret radaru. Ar zizli *V.Ļ.* norādīja transportlīdzekļa Volvo S40 vadītājam vietu, kur jāaptur transportlīdzekli, bet vadītājs ignorēja inspektora likumīgas prasības un turpināja braukt. Ieslēdzot bākugunis un skaņas signālu, policijas darbinieki sekoja transportlīdzeklim Volvo S40, un apturēja to tikai pie Ulbrokas un Biķernieku ielu krustojuma. Vadītājam *R.A.* tika uzrādīts radara mērījums un sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums Nr.050/PB465015. Ar protokolu un lēmumu *R.A.* iepazinās, to parakstīja, norādot ka ātrumam nepiekrīt.

[9.4] 2008.gada 17.janvāra inspektora *R.D.* *(lietas 22.lapa)* dienesta ziņojumā ir sniegts *V.Ļ.* dienesta ziņojumam analoģisks apstākļu izklāsts.

[9.5] 2008.gada 1.februārī pieņemts Lēmums *(lietas 6. – 9.lapa)*.

[9.6] Saskaņā ar Latvijas Nacionālā metroloģijas centra Elektrisko mērījumu un testēšanas laboratorijas apstiprināto verificēšanas sertifikātu Nr.E0812V07 radars „Stalker" Nr.29198 autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei atzīts par derīgu. Verificēšanas datums 2007.gada 22.augusts, sertifikāts derīgs līdz 2008.gada 21.augustam. Sertifikātā norādīts, ka mērīšanas līdzeklis atbilst Ministru kabineta 2006.gada 5.decembra noteikumu Nr.981 „Noteikumi par mērīšanas līdzekļu verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm" 6.punkta prasībām. Radara „Stalker" Nr.29198 kļūda: $\pm$ 1 kilometrs, ja ātrums mazāks par 100 kilometriem stundā un $\pm$ 1%, ja ātrums lielāks par 100 kilometriem stundā *(lietas 26.lapa)*.

[10] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka pieteicējs 2007.gada 28.novembrī Rīgā plkst.18.06 vadīja transportlīdzekli Volvo S40 pa Dzelzavas ielu no Lielvārdes ielas puses Ulbrokas ielas virzienā 518.ceļa zīmes „Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā.

Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs vadīja automašīnu ar ātrumu 80 kilometri stundā, tas ir, vai pieteicējs pārsniedza atļauto braukšanas ātrumu no 21 kilometra stundā līdz 30 kilometriem stundā.

[11] Atbildētājas Lēmums ir pamatots ar CSN 114.punktu un LAPK 149.^{8}panta sesto daļu.

CSN 114.punkts *(šeit un turpmāk tiesību normas redakcijā uz administratīvā pārkāpuma izdarīšanas brīdi)* noteic, ka *apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās - 20 km/h*.

Saskaņā ar LAPK 149.^{8}panta piekto daļu *par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 kilometra stundā līdz 30 kilometriem stundā ar (..) vieglajiem*

automobiļiem (..), - izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divdesmit latu apmērā.

Saskaņā ar LAPK 149.[8]panta sesto daļu *par šā panta piektajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona", - uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā.*

Tātad, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar šo tiesību normu, nepieciešams konstatēt, ka transportlīdzekļa vadītājs pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu no 21 kilometra stundā līdz 30 kilometriem stundā, vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums".

[12] No pieteicēja pieteikuma tiesai un tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka pieteicēja ieskatā viņš ir nepamatoti saukts pie administratīvās atbildības, jo ātruma mērījumu neapstiprina neviens pierādījums.

Tiesa, izvērtējot lietā esošos pierādījumus to savstarpējā kopsakarā, konstatē turpmāk minēto.

[12.1] No inspektoru *V.Ļ.* un *R.D.* dienesta ziņojumiem nepārprotami izriet, ka pieteicēja vadītais transportlīdzeklis Volvo S40 braucis pa otro braukšanas joslu, apsteidzot pa pirmo braukšanas joslu braucošos transportlīdzekļus, acīmredzami pārsniedzot atļauto braukšanas ātrumu.

No minētā izriet, ka policijas darbinieki, veicot ātruma mērījumu, vadījušies no acīmredzamiem faktiskajiem apstākļiem, kas tiesas ieskatā, izslēdz ātruma mērījuma kļūdu.

Vērtējot dienesta ziņojumu un protokolu kopsakarā, tiesa pretrunas nekonstatē. Gan protokolā, gan dienesta ziņojumā precīzi un konkrēti norādīti notikuma faktiskie apstākļi, tāpat nav konstatējamas pretrunas starp protokolā un dienesta ziņojumā norādīto ar citiem lietas materiāliem.

Tādējādi izvērtējot pretrunīgās liecības, tiesa augstāku ticamību piešķir policijas darbinieku sniegtajām un protokolā fiksētajām ziņām par transportlīdzekļa braukšanas ātruma faktu, salīdzinājumā ar pieteicēja paskaidrojumiem. Policijas darbinieku dienesta ziņojumi ir atzīstami par rakstveida pierādījumiem un izmantojami lietas izspriešanā. Lai gan policijas darbinieku liecības (arī paskaidrojumi un dienesta ziņojumi) nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, tomēr policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir snieguši nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi *(sk. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra sprieduma lietā AA13-05/5, 2005.gada 9.decembra sprieduma lietā Nr.666-05/5).*

Tiesa neatrod lietā nevienu ticamu un pārliecinošu pierādījumu tam, ka policijas darbinieki būtu ieinteresēti sastādīt pieteicējam administratīvā pārkāpuma protokolu bez pamatota iemesla, sagrozot lietas faktiskos apstākļus. Uz šādiem apstākļiem nenorāda arī pieteicējs.

[12.2] Paskaidrojumos pie Protokola pieteicējs norādījis vien to, ka nepiekrīt ātruma mērījumam. Uz konkrētiem apstākļiem, kas varēja ietekmēt pieteicēja vadītā transportlīdzekļa ātruma mērījumus pieteicējs norāda tikai pieteikumā tiesai.

Lietas materiālos nav pierādījumu, kas liecinātu, ka pieteicējam būtu bijuši kādi šķēršļi pēc protokola noformēšanas norādīt uz konkrētiem faktiskajiem apstākļiem, ierakstot tos protokolā vai rakstveida paskaidrojumā.

Tiesas ieskatā, apstākļos, kad persona ir pilnīgi pārliecināta par savu nevainīgumu, adekvāta un pašsaprotama būtu sevis aizsargāšana, nekavējoties izsakot iebildumus un savu viedokli par notikušo, to konkretizējot.

Savukārt pieteicēja vēlāk sniegtie paskaidrojumi par lietas būtību, jau ir uzskatāmi par paskaidrojumiem, kas ir sniegti attālinātā laika periodā no paša notikuma un atzīstami par mazāk ticamiem, jo pieteicējam bija laiks tos sagatavot un pasniegt kā faktu, kurš šajā brīdī vairs nav objektīvi pārbaudāms un pierādāms. Turklāt kā pierādījumi tiek vērtēti tikai tie personas paskaidrojumi, kurus tā ir sniegusi pirms tiek pieņemts lēmums par tās saukšanu pie administratīvās atbildības. Vēlāk sniegtie personas paskaidrojumi nav uzskatāmi par pierādījumiem LAPK izpratnē. Tāpat pieteicēja apgalvojumu, ka viņš nepārsniedza atļauto braukšanas ātrumu neapstiprina citi tiesā pārbaudīti un novērtēti pierādījumi.

[12.3] Ievērojot iepriekš minēto, tiesa piešķir lielāku ticamību tieši Protokolā un dienesta ziņojumos norādītajam faktisko apstākļu izklāstam, jo konstatē, ka par lietas būtiskākajiem apstākļiem pieteicējs sākotnēji nav sniedzis konkrētus un ticamus skaidrojumus, piemēram, ar kādu ātrumu pieteicējs braucis un kādi konkrēti apstākļi varētu būt kļūdaina ātruma mērījuma cēlonis, turklāt pieteicējs ir ieinteresēts noliegt pārkāpumu, lai izvairītos no soda.

[13] To, ka ātruma mērītājs - radars „Stalker" Nr.29198 atbilst Ministru kabineta noteiktajām prasībām, apstiprina verificēšanas sertifikāts Nr.E0812V07, kas derīgs līdz 2008.gada 21.augustam ([9.6]). Tādējādi tiesai nav pamata apšaubīt radara „Stalker" Nr.29198 uzrādīto pieteicēja vadītās automašīnas ātruma mērījumu - 80 kilometri stundā.

Saskaņā ar LAPK 243.pantu braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces ir tehniskais līdzeklis, ar kura palīdzību tiek noteikts braukšanas ātrums, un šādu mērierīču mērījumi, kas likumā noteiktajā kārtībā procesuāli nostiprināti protokolā, ir izmantojami kā pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā.

Saskaņā ar likuma „Par policiju" 10.pantu viens no policijas pamatuzdevumiem ir nodrošināt kārtību uz ceļiem. Savukārt Ceļu satiksmes likuma 43.^{4}pants noteic, ka noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu kontrolē ceļu policija ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm, kas atbilst Ministru kabineta noteiktajām prasībām.

No iepriekš minētajām tiesību normām izriet, ka likumdevējs braukšanas ātruma kontroli ir deleģējis veikt Valsts policijai, tādējādi iestāde šajā gadījumā ir rīkojusies atbilstoši savai kompetencei. Savukārt mērierīcēm, kas tiek izmantotas šim nolūkam, ir jāatbilst Ministru kabineta noteiktajām prasībām.

Kā jau iepriekš secināts, ātruma mērītājs radars „Stalker" Nr.29198 atbilst Ministru kabineta noteiktajām prasībām, un to apstiprina verificēšanas sertifikāts Nr.E0812V07, kas derīgs līdz 2008.gada 21.augustam.

Tiesa konstatē, ka atbildētāja nav pareizi aprēķinājusi pieteicēja vadītās automašīnas ātrumu, ievērojot pieļaujamo kļūdu. No radara „Stalker" Nr.29198 verificēšanas sertifikāta Nr.E0812V07 izriet, ka konkrētā radara iespējamā mērījuma kļūdas robeža ir plus/mīnus 1 kilometrs stundā, ja ātrums ir mazāks par 100 kilometriem stundā. Tādējādi, ja pieteicēja

vadītās automašīnas ātrums tika fiksēts 80 kilometri stundā, ievērojot pieļaujamo kļūdu, atzīstams, ka pieteicējs vadījis automašīnu ar ātrumu – 79 kilometri stundā. Taču minētajam apstāklim lietā nav izšķirošas nozīmes un tas neietekmē Lēmumu pēc būtības, jo LAPK 149.^{8}panta sestā daļa paredz administratīvo atbildību par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 kilometra stundā līdz 30 kilometriem stundā.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa nekonstatē faktus, kas liktu apšaubīt veiktā ātruma mērījuma precizitāti vai apstākļus, kas liecinātu, ka policijas inspektors fiksējis citas automašīnas ātrumu, tādēļ tiesa šādu pieteicēja apgalvojumu atzīst par nepamatotu.

[14] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus to savstarpējā kopsakarā, tiesa atzīst, ka ar administratīvā pārkāpuma protokolu ([9.1]), policijas darbinieku dienesta ziņojumiem ([9.3], [9.4]), pieteicēja sūdzību par Sākotnējo lēmumu, pieteikumu tiesai, tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem ([2], [4], [9.2]) un verificēšanas sertifikātu Nr.E0081V07 ([9.6]) ir pierādīts, ka pieteicējs 2007.gada 28.novembrī Rīgā plkst.18.06 vadījis transportlīdzekli Volvo S40 (valsts reģistrācijas numura zīme */reģistrācijas numurs/*) pa Dzelzavas ielu no Lielvārdes ielas puses Ulbrokas ielas virzienā ar ātrumu 79 kilometri stundā, 518.ceļa zīmes „Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā, pie atļautā ātruma 50 kilometri stundā, tādējādi izdarot LAPK 149.^{8}panta sestajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

[15] Saskaņā ar LAPK 149.^{8}panta sesto daļu par šā panta piektajā daļā paredzēto pārkāpumu (par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 kilometra stundā līdz 30 kilometriem stundā), ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona", - uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā.

Ar Lēmumu pieteicējam piemērots naudas sods Ls 30 apmērā [1], tātad atbilstoši LAPK 149.^{8}panta sestajā daļā noteiktajai sankcijai.

LAPK 32.panta pirmā daļa noteic, ka *sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem*.

LAPK 149.^{8}panta sestā daļa paredz pārkāpējam piemērot konstantu naudas sodu Ls 30 apmērā, līdz ar to likumdevējs tiesību normas piemērotājam nav paredzējis iespēju vērtēt atbildību mīkstinošus vai pastiprinošus apstākļus attiecībā uz soda apmēru. Ja LAPK noteic konstantu soda veidu un apmēru, iestādei, konstatējot administratīvā pārkāpumu, vairs nepastāv rīcības brīvība jautājumā par soda piemērošanu un piemērojamā soda apmēru, tātad soda apmēru neietekmē pārkāpuma raksturs un citi pārkāpēja vainu un atbildību raksturojošie lietas apstākļi, kas noteikti LAPK 32.panta otrajā daļā.

Tādējādi tiesa uzskata, ka pieteicējam uzliktais administratīvais sods ir tiesisks un pamatots.

[16] Tiesa, pārbaudot to, vai pieņemot Lēmumu, ir ievēroti procesuālie un formālie priekšnoteikumi, konstatē, ka Lēmums pieņemts atbilstoši atbildētājas kompetencei, veicot lietā nepieciešamo apstākļu noskaidrošanu, Lēmumā ir atsauces uz piemērotajām tiesību normām un tajā ir izvērtēti pieteicēja iebildumi par Sākotnējo lēmumu.

Ar Lēmumu pieteicējs sodīts atbilstoši LAPK 149.[8]panta sestajā daļā noteiktajai sankcijai, līdz ar to nav konstatējams piemērotā soda apmēra prettiesiskums vai pārsūdzētā Lēmuma saturiska neatbilstība formālajām likuma prasībām.

[17] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir pamatots un tiesisks, bet pieteicēja pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, tiesa

n o s p r i e d a :

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2008.gada 1.februāra lēmumu Nr.291 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PB465015), savukārt *R.A.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu pilnībā noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2010.gada 17.martā.

Tiesnese *(paraksts)* A.Reitupe

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese _____ A.Reitupe
2010.gada 17.martā